

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2018 ÅRG 50

Fram skrider året i sin gång. Nu gulna lund och lid.
Farväl med all din lust och sång. Du korta sommartid.

Biskopens spalt

Vi har lämnat sommaren bakom oss och även en stor del av hösten. Klockan är ställd tillbaka, höstlöven faller med hjälp av den fuktiga och kyliga blåsten. Naturen förbereder sig för att överleva vintern vi har framför oss.

Snart tänder vi adventsljusen och känner den stämning och glädje det ger i vintermörkret.

Advent kommer av latinets *adventus* och betyder *ankomst*. Det har vi fått lära oss.

Men egentligen är det en gigantisk felöversättning från grekiska till latin. Det grekiska ordet *parousia* som betyder *närvaro* översattes en gång i tiden till *adventus*.

Men *ankomst* och *närvaro* är ju helt skilda saker.

Ordet *ankomst* beskriver en rörelse – en förflyttning från en plats till en annan. Medan *närvaro* är statisk – den finns redan här.

Det skulle betyda att den ursprungliga grekiska texten inte talar om Kristi ankomst utan Hans närvaro.

Det är därför felöversättningen har lett till att vårt julfirande mer handlar om barnet som föddes i Betlehem drygt 2000 år sedan, än om att Guds närvaro genom Kristus finns och alltid har funnits i allt och alla från tidernas begynnelse.

Vi ser fram mot det nya kyrkoåret med nya förväntningar, utmaningar och möjligheter.

+Sten-Bertil

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige årsmöte 2018.

Saxat ur årsmötes- handlingarna

Verksamhetsberättelsen:

Styrelsen har under verksamhetsåret bestått av följande ordinarie medlemmar:

Ordförande Sten-Bertil Jakobson, sekreterare Krister Fast, kassör Björn Svensson, ledamöter Evert Sundien, Marianne Andersson Söderström, Eva Jakobson och Nappe Holmström Björnus. Suppleanter: Ulf G Johansson, Emil Karlsson, Irene Edén och Fernando Nope.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 4 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 30:e september 2017 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm. Beslut, ekonomisk- samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register

I kyrkans centralregister fanns vid verksamhetsårets utgång 591 personer registrerade, 403 av dessa är kyrko- eller församlingsmedlemmar och 189 personer har anmält att de anser sig vara betjänade av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap

Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 5 präster samt 2 diakoner i aktiv tjänst.

Communio

Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer vilka distribueras via e-post samt finns att läsa på hemsidan

Ekumenisk verksamhet

Kyrkan delar traditionellt den ekumeniska gemenskapen i Capella Ekumenica.

Internationellt samarbete

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES är sedan 2016-07-10 Biskop Michael Warnon, USA.

Kykobyggnaden

Kyrkans kafferum har fått en genomgående restaurering och koret har fått ny belysning. Utomhusmiljön omfattar ständig förbättring.

Sammanfattning

Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupperna i Kristi tjänst.

Samfundets styrelse

**Samfundsstyrelsens
sammansättning och
Verksamhetsplan, se sid 8**

LiberalaKatolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Buddhism och kristendom

Teologiska reflektioner av Torbjörn Carlsten

Det har väl knappast undgått någon i församlingen att det på tisdagar och torsdagar pågår zenbuddhistisk verksamhet i lokalen under kyrkan. Verksamheten drivs av undertecknad och biskop Evert. Båda står i gemensam zenbuddhistisk tradition. För några månader sedan blev även Fr. Jonas Anundi ordinerad zenmunk och är assisterande lärare i tisdagsgruppen. Kristen präst och zenmunk i en och samma person. Precis som jag och Evert och många med oss i världen.

Buddhist och kristen samtidigt?!

Emellertid är det många som inte riktigt förstår hur det här kan gå ihop. Kan man verkligen vara buddhist och kristen samtidigt? På den frågan kan jag varken svara 'ja' eller 'nej'. Det tog mig nästan trettio år (!) att nå fram till den "port i muren" där motsatserna upplöstes och försvann. Det handlar inte om att försöka kombinera religiösa lärosystem eller teologier. Det vore att försöka göra syntes av äpplen och päron. Snarare handlar det om att på ett djupare intuitivt andligt plan överskrida alla intellektuella koncept och begrepp, att överge bindande trosbekännelser, att kliva ut ur dogmernas fängelsehåla. Inom kristendomen och i varje annan religiös tradition rör vi oss här således i mystikens riktning där Gud inte längre är en antropomorf (människolik) figur som står utanför mig själv, ingen allsmäktig varelser som jag kan benämna "han" eller "hon".

Mystiken

I det kristna *apofatiska* eller negativa mystiken kan Gud, enligt teologen Aleksander Radler, ofta beskrivas på följande sätt:

För att uppfatta Gud måste förnuftet gå förbi alla bestämmningar in i det kroppslösa, den "stilla tomheten", som orörligt existerar bortom alla motsatser och distinktioner. Ur denna gudomens "stilla tomhet" utvecklar sig Gud som person. Det absoluta kallas... Gudomen, till skillnad från Gud. Gud som person blir till och förgår, visar sig som skapare och frälsare... men det är inte Gudomen. Gudomen (essentia, väsendet, överväsendet) är utan egenskaper och aktivitet, är inte de gudomliga personerna

utan den "stilla stillheten", tomheten, mörkret.¹

Den framstående medeltida kristne mystikern Meister Eckhart (1260 – 1328) predikade återkommande om "Gud bortom Gud", "Gudomen", "Guds tomhet" etc. och gick slutligen så långt att man avsåg att ställa honom inför Inkvisitionsdomstolen anklagad för heresi.² Han hann emellertid att dö i en ålder av 78 innan hotet realiserades. Idag har Katolska kyrkan dock erkänt honom som en av sina främsta teologer och det bedrivs omfattande teologisk forskning och studier kring hans idéer.

Kristendomen och buddhismen

Mellan Katolska kyrkan och buddhismen har det förts samtal ända sedan 1500-talet, framförallt i samband med kristen mission i Japan. Understundom har samtalen varit konfrontation och konflikt, men under långa perioder har ett fruktbart utbyte ägt rum mellan de två traditionerna. Från och med Andra Vatikan-konciliet på 1960-talet finns en mycket nära ömsesidig relation mellan kristna och buddhister. Många katolska präster har studerat Zen i japanska klosterskolor och auktoriserats till zenmästare, däribland Pater Willigis Jäger Kyōnrōshi (f. 1925) som även utnämnts till patriark i kinesisk Rinzai Zen-tradition (Biskop Evert är elev till Willigis Jäger). Så även finns det numera zenmästare i Svenska kyrkan och i andra kyrkotraditioner. Kanske inte alltid helt utan kontroverser med konservativt sinnade, men det är en teologisk utveckling som pågått i fem-hundra år och som sannolikt kommer att fortsätta och expandera.

Den kristne missionären och den gamle buddhistiske

zenmästaren sitter på zen-templets veranda och talar om kristendom och buddhism. Plötsligt börjar det regna kraftigt så det smattrar på taken. De båda lyssnar i tystnad. Den gamle zen-mästaren frågar: "Säg mig, är det ett kristet eller ett buddhistiskt regn som regnar?"³

Religionsteologi

När det kommer till kristna uppfattningar om andra religioner, finns inom den akademiska teologin en diskurs som kallas "religionsteologi" (på engelska "theology of the religions"). Den har utvecklats i modern tid i syfte att försöka förstå om Gud, och i så fall på vilket sätt, varit och är aktiv i andra religiösa traditioner än bara i kristendomen. Frågeställningen brukar vara om det alls är möjligt att nå frälsning i en annan tro utanför kyrkan. Religionsteologin har ett angeläget ärende mot bakgrund av att mötet mellan religioner genom tiderna i många fall gett upphov till "rasism, intolerans, blodutgjutelse, samarbete, hopp, kärlek och jämt fördelade doser av sympati och missförstånd". När vi nu lever i ett mångkulturellt och religiöst pluralistiskt samhälle där olika religioner praktiserar och bokstavligen kan leva vägg i vägg i ett och samma hyreshus, där måste vi se och förstå den andres sätt att tro.

Religionsteologin kan indelas i två kategorier: (1) modern religions-teologi som utformades under 1900-talet och (2) postmodern religionsteologi som från 2000-talet ersätter den förra. Här skall jag kort sammanfatta den post-moderna religionsteologin som numera är den man arbetar utifrån.⁴

Forts. sid 4

1. Ersättningsmodellen

Följer i princip den tidigare traditionella kristna hållningen gentemot andra religioner och fram-håller vikten av en personlig omvändelse och frälsning genom tron på Jesus Kristus. Den här mo-dellen är framförallt representerad av de evangeliska kristna samfundet. Här verkar dock kyrkan som institution ha en underordnad betydelse eftersom den evangeliska kristna traditionen ställer personen och dennes personliga relation till Gud främst. Gud handlar med andra ord med den enskilda människan och inte med kyrkan. Det är i det personliga mötet med Kristus som männi-skan blir frälst oavsett om hon hör till kyrkan eller ej.

2. Fullbordansmodellen

Innebär att det finns en möjlighet att nå frälsning inom de andra religionerna tack vare att Guds nåd flödar också genom dem och att Kristus är fördolt närvarande i varje religion för att kunna möta varje enskild människa i hennes sökande.

3. Ömsesidighetsmodellen

Utgår från uppfattningen att det finns en ömsesidig relation mellan religionerna och att religions-dialogen innebär att man verkligen lyssnar in den andre. Modellen hänvisar till mystiken som visar oss det gemensamma i all religion och det faktum att varje världsreligion har ett ideal att arbeta för de förtryckta och de fattigas situation.

4. Acceptansmodellen

Kritiserar den tidigare religionsteologins teoretiska konstruktioner och dess i grunden kristna universella anspråk. Istället anlägger man ett postmodernt perspektiv på religionerna utifrån kontext och relativism där man understryker att religionerna sinsemellan är olika och att var och en har sin särart, att de har olika mål och är orienterade åt olika håll.

Treenighetsmodellen...

Till postmodern religionsteologi kan också inkluderas den s.k. Treenig-hetsmodellen som förts fram av framförallt teologerna Mark Heim och Jaques Dupius där man utgår från Treenighetens relations-mönster där Anden erkänns som universellt närvarande i alla religioner och att Anden är källan till alla religionsgrundares personliga erfarenheter av upplysning och inspiration.

Konservativ vs. liberal

Den första och den fjärde modellen utgår från en konservativ kristendom, modell 2 och 3 samt Treenighetsmodellen är liberal. Den konservativa kristendomen har benägenhet till exklusivt sanningsanspråk. Kristus är Guds fullkomliga uppenbarelse och frälsningen står och faller med Kristus död och uppståndelse. Den konservativa kristendomen håller sig oftast med ett exkluderande teologiskt språk och formulerar i liturgin såväl verbalt som rituellt en exklusiv världsåskådning. Här kan man möjligen tänka sig att andra religioner är av godo, men de når så att säga inte ända fram. Den liberala kristendomen är öppen för att ständigt ompröva sig själv i ljuset av mer kunskap. Den inser dogmatikens begränsningar och är alltid satt i rörelse i riktning mot mer frihet.

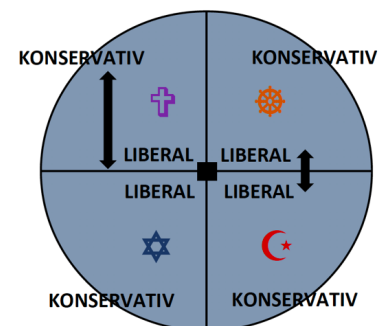
Fördelen med konservatism är att den kan skänka människan en fast och trygg livsåskådning som inte riskerar att förändras oavsett vad som sker i samhället och världen utanför, "man vet vad man har" så att säga. Nackdelen med konservativ tro är att den just inte vill förändras eftersom den tror på eviga värden som förblir över tid och samhällsförändring. Risken med konservatism är tendenser att hålla fast vid idéer om än att dessa idéer kanske inte längre har någon autentisk relevans. Man kliver in i en skenbart trygg glasbur där "allt är och förblir som förr".

Fördelen med liberal tro är att den alltid är redo till omprövning, förnyelse och att den inte räds att tolka skrift och tradition i ljuset av nytt vetande och beprövad erfarenhet. Liberal tro är alltid inkluderande, ibland de mest skilda uppfattningar, då man utgår från att någon "yttersta sanning" aldrig finns att uppnå så länge som man konceptualiserar och terminologiserar erfarenheter som överskrider

språk, begrepp och termer. Man förstår också att varje "skriven sanning" (t.ex. utsagor i Bibeln) är bundna till en bestämd tidlig, samhällelig och kulturell kontext. Nackdelen med liberal tro är då förstås den inbyggda osäkerheten, det kanske ständigt närvarande "trons tvivel" och leder den troende in i den "själens dunkla natt" då Gud upplevs frånvarande.

I ett religionsteologiskt per-spektiv är det intressant att notera att liberal tro har mer gemensamt med liberal tro i andra religioner än den har med sin egen konservativa falang. Schematiskt kan man framställa det följande (✚ kristendom, ✧ buddhism, ✪ judendom, ☪ islam)

Avståndet mellan konservativ och

liberal inom samma fält (religion) är alltså större än avståndet mellan liberal och liberal inom två olika fält (religioner). Den liberala trons yttersta konsekvent är en gemensam mystik (■) vilket praktiskt innebär teologisk universalism.

Kristus mötte buddhister?

Buddhismen är ju femhundra år äldre än kristendomen. Religions-historisk forskning har påvisat att buddhister fanns i området kring Palestina vid Jesus tid. De handelsmän från Indien som färdades längs Sidenvägen var många buddhistiskt troende och buddhistiska missionärer följde ofta med för att sprida Buddhas lära till andra folk och länder. Det är därför inte osannolikt att Jesus och hans lärjungar både mötte och förde samtal med buddhistiska lärda.

Fotnot:

1 Radler, Aleksander: *Kristendomens idéhistoria*, s. 58 (Studentlitteratur 1995).

2 Läs mer om Eckhart: https://en.wikipedia.org/wiki/Meister_Eckhart

3 Berättelse i *Vem kan stoppa vinden?* av Notto R. Thelle (1997).

4 Fors, Jan Olov: *Jesus möter Buddha*, s. 14 ff. (2009).

Forts. i nästa nummer av *Communio*

SÖNDAGSSKOLAN

inom Liberala Katolska Kyrkan. (Publiceras även på LKK:s Facebooksida)

Flera generationers barn och tonåringar som nu uppnått medelåldern, har kanske inte fått lära känna Jesus och Kristus och det är min ödmjuka tanke bakom denna söndagsskola.

Syftet är alltså att beskriva kyrkans olika delar som du möter vid ett sporadiskt besök eller om du gått vilse.

Frågorna och ämnena ansluter till Liberala Katolska Kyrkan och vårt kyrkoår som i vissa delar skiljer sig från andra kyrkor och samfund.

Forts. från nr 2 av Communio

Cirkel 3 - Ordinar i kyrkan

- Ser på bilder och kommentarer att det finns olika ordnar i kyrkan. Kan du förklara om Ingemar på bilden är präst?

Det finns 7 ordnar i kyrkan, 4 i "minor orders" och 3 i "major orders" och de har olika funktioner.

Först måste vi förstå att kyrkan inte är rik och kan ha anställda funktionärer utan måste lita på frivilliga volontärer som lägger ner tid, kraft och pengar på sitt tjänande. Detta förutom sina civila arbeten för brödfödan.

Ingemar är subdiakon, vilket betyder att han gått igenom de fyra första ordnarna i "minor orders", även kallade lekman-ordnar. Nu inträder han i "major orders", vilken ses som en provotid innan kandidaten vill eller kan gå vidare och då bli ordinerad till diakon. För vissa tar denna process längre tid. Präst och biskop är fortsättningen.

Är du intresserad av detta ämne kan du läsa mer i Communio 3/2014.

Cirkel 4 - Information

-Var kan jag läsa mer om kyrkan?

Vi har en egen hemsida med massor av information och du hittar den här <http://www.lkk.se/>

Här kan du läsa om kyrkan idag; artiklar, dop, konfirmationer, ordinationer, betraktelser och andra artiklar.

Cirkel 5

- Varför lyser det en röd lampa ovanför altaret?

Den röda lampan lyser för att visa oss att Kristi lekamen är närvarande i tabernaklet.

Tillsammans med de brinnande ljusen på altaret är de ett synligt tecken på Kristi eviga närvaro och representerar

de "sju andar som står inför Guds tron" (Upp. 1:4).

Cirkel 6

- Måste jag knäfalla om det är främmande för mig?

Att knäfalla är en gammal kristen böneställning och hör till gudstjänstritualen. Orkar man inte eller känner sig främmande kan man fritt knäböja i sitt hjärta. En annan position som jag själv utövar, på grund av min ålder, är att flytta mig ut på kanten av stolen och luta mig lite fram i vördnad. En nog så våghalsig övning och man får hålla sig bestämt i stolen framför.

Cirkel 7

-Påskljuset släcks på Kristi Himmelsfärds dag. Vad representerar Påskljuset

Påskljuset är ett tjockt ljus som tänds och välsignas på Påskafton eller Påskdagen. Det finns ett kors och på dess ändar och i mitten av korset finns det totalt 5 rökelsekorn. De representerar Kristi fem sår. Som du kan se på vårt Påskljus står där första och sista bokstaven i det grekiska alfabetet: Alpha och Omega, början och slutet. Jesus säger om sig själv, "Jag är världens ljus (Joh 8:13) och den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Cirkel 8

- Jag är vuxen och vill upptas "på riktigt" i Liberala Katolska Kyrkan. Hur gör jag då?

När du uttrycker dig så förstår jag att du vill att ditt hjärta skall fyllas av 'Guds eld' som psalm 811 säger. Du kan kontakta din präst för samtal om dop och konfirmation.

Är du döpt sedan tidigare sker upptagandet normalt genom konfirmation efter att det tidigare dopet kompletterats med smörjning med dopolja.

Finns tveksamheter om det tidigare dopet kan villkorligt dop ('sub conditione') komma ifråga.

Cirkel 9

- Det talas om att Söndagen efter Kristi Himmelsfärds dag ingår i oktaven för Kristi Himmelsfärds dag. Vad betyder 'en oktav'?

Med oktav menas att en högtid, i detta fall Kristi Himmelsfärds dag, firas under åtta dagar. Andra högtider som infaller under denna tid bortfaller. Den mäsas som vanligtvis skulle ha firats ingår genom att dagens kollektbön läses efter den dominerande högtidens kollektbön.

Detta gäller de stora högtidsdagarna; jul påsk och pingst men kan också infalla vid andra högtider.

Cirkel 10

- Varför firar Kyrkan Pingsten?

Tidigare var pingsten en judisk skördehögtid som firades 50 dagar efter påsken. Namnet kommer från grekiskan 'pentecoste' som betyder den femtionde. Den firas för att Gud gav judarna stentavlorna med budorden.

Efter sin död uppenbarar sig Jesus Kristus flera gånger för lärjungarna som Bibeln berättar för oss i flera böcker. De tveklade men till slut förstod de att han var mitt ibland dem.

Han ber dem att stanna kvar i Jerusalem för att bli döpta med Helig Ande.

Han låter den Helige Ande utgjas över lärjungarna och flera tusen blir troende och de kan förstå varandra oberoende var de kom ifrån och vilket språk de talar.

Varje Pingst ber vi därefter att Helig Ande ska utgjas över oss och ge oss ny kraft.

Om allt detta kan vi läsa i Apostlagärningarna första två kapitel.

Forts. i nästa nummer av Communio

"Bristningsgränsen: Verksamhetskrav, andras förväntningar och min egen stress – hur klarar jag av det?" av Peter Meadows, Libris 1990

Nyligen sträckläste jag den lilla boken "Bristningsgränsen" med underrubriken "Verksamhetskrav, andras förväntningar och min egen stress - hur klarar jag det?" av Peter Meadows, som skrev boken för att berätta hur det är att vara kyrkligt mycket aktiv men samtidigt ha en svår familjesituation med en sjuk hustru (och själv vara utbränd). Han pekar på den omöjliga situation som bl.a. präster och pastorer men också andra som engagerar sig kyrkligt drabbas av eftersom de även har andra krav på sig, och hur tung tystnads-kulturen är i samfunden eftersom man förväntas att prioritera arbetet för vår Herre och frälsningen, samtidigt som man själv känner ansvar också för sin familj m.fl. Själv vet jag att det inte ens behöver finnas någon sådan kultur för att man lätt skall bränna ut sig när man förtvivlad försöker räcka till för alla, överallt, samtidigt... och det poängterar författaren också på flera ställen i boken, t.ex. så här:

När vi belyser orsakerna till stress bland "kyrkans män" bör vi inte bortse från att just de egenskaper som en god pastor eller präst har - omtänksamhet, öppenhet, känslighet och medkänsla - är de som gör en människa speciellt sårbar för stress. Pastorer inte bara utsätts för allvarliga stressfaktorer utan de är speciellt sårbara för dem också".

Det skall definitivt betonas att han i ett annat stycke understryker att han med ordet "män" bara försöker förenkla texten och att allt han skriver om i boken är precis lika giltigt för kvinnor, förresten.

På ett annat ställe i boken skriver han en annan sak, som jag fastnade för eftersom det gäller precis alla människor och inte bara dem som är kyrkligt aktiva på olika sätt:

När vi får en spark i magen försöker vi först och främst att kippa efter andan och stå ut med smärtan. Vi har fullt

upp med att överleva och kan inte ägna oss åt att upptäcka vad vi kan lära oss av erfarenheten.

Det här är viktiga saker - för som medmänniskor har vi en naturlig instinkt att "hjälpa till" genom att komma med goda råd när livet brister för en vän eller annan person i ens omgivning, och vi glömmer lätt att den personen inte är mottaglig för goda råd utan framför allt behöver stöd, värme och hjälp med praktiska ting. Om man verkligen vill hjälpa någon som krisar, så är närvaron viktigast av allt - att man faktiskt rent fysiskt kommer och är hos den drabbade. Nästa sak att göra är att kavla upp ärmarna och ta hand om saker som den drabbade inte orkar: leka med barnen (kanske ta med dem på utflykter), diska, laga mat, städa, gå ut med hunden, handla, kanske rentav be om en fullmakt att sköta dennes akuta ekonomi (löpande räkningar som t.ex. hyra och el så att familjen inte plötsligt blir vräkta). Optimalt är om den drabbade tillåts att gå ner i sparläge och egentligen bara behöva tänka på att äta och sova... men tyvärr fungerar inte sådant i vårt moderna samhälle, för vi har familj, släkt och vänner på alltför långt håll och få finner det naturligt att släppa allt för att komma rusande. Här har vi nog förlorat något väsentligt sedan industrialiseringen fick människor att flytta ifrån sina hembygder, och det nuvarande sättet att arbeta gör saken ännu värre genom att de tvingas anställda att flytta omkring i landet för att arbeta i projektform snarare än att man befinner sig på samma plats hela (eller åtminstone större delen av) livet. Hela familjen rycks upp med rötterna - partnern tvingas också byta jobb, man kanske tvingas sälja huset, och köpa ett nytt på den nya bostadsorten, barnen tvingas lämna sina kamrater för att byta skola... och den som flyttar p.g.a. sitt jobb mister kollegor och tvingas rota sig i en ny arbetsmiljö, om och om igen. Undra på att folk väntar så länge med att skaffa

barn nu för tiden! Och själva känner sig så rotlösa.

Sedan tror jag också att många människor idag är så rädda för kriser att de hellre delar ut goda råd - och därmed håller lite avstånd - än kommer nära. Det är utlämnande och naket att lämna sitt trygga skal för att låta en annan människa vara det viktigaste, även om det bara är för en kortare stund, och vi blir rädda att vi inte skall kunna backa ur situationen igen utan bli fast där.

Åter till det kyrkliga området, där jag började det här inlägget och där mina egna erfarenheter ligger. Vårt samfund är litet i Sverige och det medför två problem: dels att vi som är aktiva får ta på oss orimliga arbetsbördor (inte minst biskopar och präster) vilket snart gör alla utbrända, och dels att de aktiva i sin desperation över arbetsbördan drivs att dra in nya människor i det hela alldeles för tidigt i avsikten att försöka fördela tyngden lite. Vilket innebär att folk kommer in i organisationen och tar på sig ansvar för samfundet utan att egentligen veta vad de håller på med, eftersom de inte hunnit lära känna vare sig de andra aktiva eller samfundet som sådant. Och det skapar i sin tur riskfaktorer - jag skall inte gå in på några detaljer, eftersom vi som sagt är ett litet samfund och "alla känner alla", men att agera i kyrkans namn utan att veta vad kyrkan står för skapar förvirring både inåt och utåt. Det öppnar dessutom för att någon kan stiga in i verksamheten med en egen agenda och engagera sig för sin egen "vinning" (inte ekonomiskt, för det fungerar inte i vår kyrka där alla arbetar oavlönat, men t.ex. för att bli bekräftad och få uppmärksamhet) i stället för samfundets bästa. Att läka de tokigheter som då uppstår kan ta många år och skada många människor på vägen... både de som blir kvar och de som går.

Boken är full av kloka, men för många samfund rätt hårdsmälta, råd. T.ex. uppmanas man att lägga

Forts. sid 7

Boktips

Forts från sid 6

ner sådana verksamheter som "lever på sparlåga" och som "har överlevt sig själva" i stället för att fortsätta med dem bara för att man inte vill släppa taget. De aktiva uppmanas också att ibland inte ställa upp, ibland "skolka" från gudstjänst eller annan församlingsverksamhet för att i stället ta hand om sig själv och vila, alternativt göra något profant med familjen. Gud finns kvar ändå! Men vi är rädda för att verka "mindre kristna" eller rentav okristliga om vi sätter familjen eller våra egna behov före samfundets... och häri kommer den där tystnadskulturen tillbaka i strålkastarljuset, för hur lätt är det att säga rakt ut att "Nej, vi skippar mässan den här söndagen och går på Gröna Lund i stället!" Sådana osägbara saker är lika vanliga som att svara "Jag mår faktiskt inte alls bra idag - bilen har gått sönder, min son klarar inte skolan och själv har jag vidrigt ont i ett knä" när någon i kyrkdörren möter en med "hej, hur är det?"... nio av tio tvingar i stället fram ett leende och säger något i stil med "Tack bra, och du?".

Här citerat författaren en annan författare, Gordon MacDonald;

Trötthet kommer inte bara av att man har så mycket att göra, utan också av den oerhörda mängd erfarenhet och information som vi drabbas av. Jag tror att man faktiskt kan bli trött av den ständiga strömmen av andlig stimulantia. Ord, ord, sensationer och spänning!

Den som inte är kyrkligt aktiv känner också igen detta - inte minst med TV, Internet och all annan input vi möter dagligen även i den profana världen. Tror ni att det är lugnare i kyrkan? Det beror nog på vilket slags samfund man

väljer att engagera sig i... i min kyrka kretsar det mesta kring gudstjänsterna, särskilt mässan, och vi håller inte på med så mycket annat i gruppform (med några få undantag - några är aktiva zenmeditatörer, ibland håller enskilda församlingar föredragskvällar eller endagskurser, vi gör någon enstaka utflykt tillsammans eller träffas för sommarskola en vecka om året). Men jag ser inom det frikyrkliga hur människor är mycket mer involverade i också annat än gudstjänster: bönemöten, sångkvällar, evangelisationsresor, torgmöten, tältmöten, vittnande både enskilt och i grupp (inför allmänheten) o.s.v. Inom denna sfär finns också en mängd olika tidningar, CD-skivor med både möten, predikningar och musik, massor av böcker - även romaner - och annan information att ta till sig, läsa igenom och engagera sig i. Det är insamlingar, väckelseresor, volontärarbete över hela världen, helandemöten m.m. där varje deltagare är synnerligen aktiv och involverad med både kropp och ord... och ingenting av det där är fel, det understryker jag! Men det tar rejält på krafterna. Jag har stort utbyte av mina utflykter i den frikyrkliga världen, men jag skulle aldrig kunna vara där så ofta som de andra jag möter i dylika sammanhang... tempot är för högt, intrycken för många, allting spretar åt tusentals lika angelägna håll och man vet inte var man skall lägga sin ork och sitt engagemang.

Nu skall jag inte påstå att de frikyrkliga är de enda som fungerar så här - även inom mer traditionella samfund som t.ex. Svenska Kyrkan och den Romersk-katolska Kyrkan är det förutom gudstjänster också körer, söndagsskola, konfirmandundervisning, lunchträffar, syjuntor, lägerverksamhet, pilgrimsresor, volontärarbete över

hela världen m.m. Man har kursverksamhet och håller föredrag, gör insamlingar och engagerar sig i samhället. Och också här finns gott om litteratur, tidningar, musik, film, TV-program o.s.v. i oändlig mängd.

Med andra ord: för den som vill, finns det precis hur mycket som helst att engagera sig i. Och tusentals val att göra. Val som ofta kan slita en i stycken - för hur väljer man, när allting verkar lika viktigt? Nöden finns överallt, och man vill ju göra sitt bästa, finnas till för allt och alla... jag tror personligen att mängder av människor över hela världen känner sig maktlösa och stämplar sig själva som dåliga kristna när de inte orkar med. Been there, done that.

Den här boken må vara liten - men den bär på ett mycket stort budskap: att vi är människor, och att våra krafter är begränsade. Bättre att göra en sak bra, än tio saker halvhjärtat.

I år är det 10 år sedan vi fick uppleva och medverka i en unik händelse för Sverige. Den första prästvigningen, av en kvinna i Sverige, enligt katolsk rit.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan50 kronor

Kristen Gnosis.....160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst:
Jonas Anundi, 08-724 94 11.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.
Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 4-2018
är den 8 december 2018.**

Samfundsstyrelsen 2018 - 2019

Efter årsmötet den 30 september 2018 konstituerade sig styrelsen enligt följande:

Ordförande: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 070-536 65 37
Sekreterare: Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82
Kassör: Björn Svensson, Stamgatan 74 2 tr, 125 74 Älvsjö, 073-559 61 59
Ledamot: Nappe Holmström Björn, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99
Ledamot: Eva Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70
Ledamot: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81
Ledamot: Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06
Suppleant: Iréne Edén, Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31
Suppleant: Ulf G Johansson, Gamla Värmdövägen 2, 10tr, 131 37 Nacka, 070-810 56 69
Suppleant: Fernando Nope, Inedalsgatan 5. Lgh 1206, 112 33 Stockholm, 08-653 36 38
Suppleant Jonas Anundi, Hauptvägen 13, 123 58 Farsta 076-577 53 60

Verksamhetsplan 2018 - 2019

1. Nytryck av den lilla vita pamfletten.
2. Träff på lördagen i Norrköping /Söderköping i samband med att kyrkan firar "gudstjänst på Capella.
3. Fortsatt utgivning av Communio via internet. Den som önskar Communio i pappersform ska kontakta respektive församling.
4. Fortsatt försäljning av pins föreställande LKK's vapen.
5. Kontinuerlig uppdatering och utveckling av hemsidan.